

3^e Zondag door het Jaar C

**Weest niet bedroefd,
maar de vreugde die de Heer u schenkt
zij uw kracht. (Neh 8,10)**

Van leven naar eucharistie

Het woord heeft vaak een wondere kracht. Redenaars, advocaten, predikanten, professoren kunnen er mee goochelen. Massa's worden er door opgezweept, mensen kunnen er door bekeerd worden en tot ander inzicht gebracht. Een Italiaans beeldhouwer smeekte zijn pas afgewerkt beeld eens dat het zou spreken. Hij meende dat zijn werk voor altijd zou leven als het kon spreken.

Eerste lezing

Nehemia 8,2-4a.5-6.8-10

In die dagen bracht de priester Ezra, het boek van de wet voor de vergadering van mannen en vrouwen en allen die de voorlezing konden volgen. Het was de eerste dag van de zevende maand. Vanaf de dageraad tot de middag las Ezra voor uit het boek op het plein voor de Waterpoort ten aanhoren van mannen en vrouwen en van allen die het konden volgen. Het volk luisterde aandachtig naar de voorlezing van het wetboek. Ezra, de schriftgeleerde, ging op een houten verhoog staan dat voor die gelegenheid opgeslagen was. Ten aanschouwe van heel het volk, hij stak immers boven allen uit, opende Ezra het boek. Op dat ogenblik gingen allen staan. Ezra prees de Heer, de grote God, en heel het volk antwoordde: Amen, amen! De Levieten staken hun handen omhoog, zij bogen het hoofd en zij aanbaden de Heer met het gezicht tegen de grond. Zij lazen uit het boek van Gods wet, legden het uit en verklaarden de betekenis, zodat allen de lezing verstonden. Vervolgens zeiden Nehemia, de landvoogd, Ezra de priester en schriftgeleerde, en de levieten die de uitleg gaven tot heel het volk: Deze dag is aan de Heer, uw God, gewijd. Gij moogt dus niet treurig zijn en niet wenen. Het hele volk was namelijk in tranen uitgebarsten toen het de woorden van de wet hoorde. En ze zeiden hun: Kom, ga lekker eten en drink er zoete wijn bij en deel ervan mee aan wie niets heeft, want deze dag is aan onze Heer gewijd. Weest niet bedroefd, maar de vreugde die de Heer u schenkt zij uw kracht.

Tweede lezing

I Korintiërs 12,12-14.27

Broeders en zusters, het menselijke lichaam vormt met zijn vele ledematen één geheel; alle ledematen, hoe vele ook, maken tezamen één lichaam uit. Zo is het ook met de Christus. Wij allen, Joden en Grieken, slaven en vrijen zijn immers in de kracht van een en dezelfde Geest door de doop één enkel lichaam geworden en allen werden wij gedrenkt met één Geest. Een lichaam bestaat nu eenmaal niet uit één lid maar uit vele leden. Welnu, gij zijt het lichaam van Christus en ieder van u is een lid van dit lichaam.

Evangelie

Lucas 1,1-4; 4,14-21

Reeds velen hebben getracht de gebeurtenissen te verhalen die onder ons hebben plaats gevonden, aan de hand van de gegevens welke ons werden overgeleverd door mensen die van het begin af aan ooggetuigen waren en in diens van het woord zijn getreden. Vandaar, edele Teofilus, dat ook ik besloot – na van meet af aan alles nauwkeurig te hebben onderzocht – voor u een ordelijk verslag te schrijven, met de bedoeling u te doen zien hoe betrouwbaar de leer is waarin gij onderwezen zijt. In die tijd keerde Jezus in de kracht van de Geest uit de woestijn terug naar Galilea en men sprak over Hem in heel de streek. Hij trad nu op als leraar in hun synagogen en werd algemeen geprezen. Zo kwam Hij ook in Nazaret, waar Hij was grootgebracht. Hij ging volgens zijn gewoonte op de sabbatdag naar de synagoge en stond op om voor te lezen. Ze reikten Hem de boekrol van de profeet Jesaja aan. Hij opende de rol en vond de plaats waar geschreven stond: De Geest des Heren is over mij gekomen, omdat Hij mij gezalfd heeft. Hij heeft mij gezonden om aan armen de Blijde Boodschap te brengen, aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan blinden dat zij zullen zien: om verdrukten te laten gaan in vrijheid, om een genadejaar af te kondigen van de Heer. Daarop rolde Hij het boek dicht, gaf het terug aan de dienaar en ging zitten. In de synagoge waren aller ogen gespannen op Hem gevestigd. Toen begon Hij hen toe te spreken: "Het Schriftwoord dat gij zojuist gehoord hebt is thans in vervulling gegaan."

Van eucharistie naar leven

God heeft de mensen steeds toegesproken in hun eigen taal. In zijn Zoon is Hij een tastbare realiteit geworden. Vanuit de dialoog die de Schepper met de mens heeft aangegaan, treedt Hij ons tegemoet, als het laatste woord van Gods plan, woord en daad tegelijk. Hij is "woord" in zoverre Hij de Blijde Boodschap aankondigde van het heil voor armen en zondaars. Hij is "daad", in zoverre het lijden van de Heer er ons van overtuigt dat God ons in zijn Zoon, ten einde toe heeft liefgehad, dat zijn Woord waar is en getrouw, en dat zijn beloften in Jezus Christus levende realiteit zijn geworden (II Kor. 1,20). Dit roept bij ons het geloof op, verduidelijkt de rite. Het geeft ons gezicht een glans die doorheen heel het leven de blik van God zelf zal meedragen.